

Sygn. akt I Ca 230/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu I Wydział Cywilny w składzie :

Przewodniczący: SSO Teresa Zawistowska

po rozpoznaniu w dniu 28 lipca 2014 r. w Elblągu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko J. A.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Iławie

z dnia 19 maja 2014 r., sygn. akt I C 252/14

oddala apelację.

Sygn. akt I Ca 230/14

UZASADNIENIE

Powód Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 564,24 zł z ustawowymi odsetkami od 5 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty. Podał, że zawarł z pozwanym umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu (OC). Na dowód jej zawarcia powód wystawił polisę nr (...). Pozwany nie uiścił składek w pełnej wysokości, których termin płatności upłynął 04.01.2013 r.

Pozwany J. A. wniósł o oddalenie powództwa. Podniósł, że nie zawierał umowy z powodem o ubezpieczenie. Oświadczył, iż nie łączy go umowa ubezpieczenia OC z powodem.

Wyrokiem z dnia 19 maja 2014 r. Sąd Rejonowy w Iławie powództwo oddalił. W uzasadnieniu wskazano, że na podstawie umowy sprzedaży z dnia 31 grudnia 2011 r. pozwany J. A. nabył od K. K. samochód osobowy. Sprzedający posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej na podstawie umowy zawartej z powodem w dniu 31 października 2012 r. obejmującej okres ubezpieczenia 4 listopada 2011 r. do 3 listopada 2012 r. Pozwany nie wypowiedział powodowi powyższej umowy. W dniu 20 listopada 2012 r. powód dokonał wznowienia umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. W ocenie Sądu nie było podstawy prawnej do wznowienia poprzedniej umowy ubezpieczenia. Nabywa pojazdu - powód J. A. nie miał obowiązku wypowiedzenia umowy zawartej przez sprzedawcę K. K.. Konsekwencje prawne braku wypowiedzenia umowy przez nabywcę pojazdu są jasno określone i sprowadzają się do wygaśnięcia takiej umowy z upływem okresu na jaki została zawarta. Zakład ubezpieczeń nie może samodzielnie uznać, iż została zawarta umowa na kolejne 12 miesięcy. Umowa zawarta w K. K. wygasła z upływem 3 listopada 2012 r. Nie było podstaw prawnych do przyjęcia, iż na bazie umowy zawartej z K.P. K. zostaje zawarta kolejna umowa na 12 miesięcy.

W apelacji powód Towarzystwo (...) S.A. w W. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa w całości. Nadto domagał się zasądzenia kosztów procesu za pierwszą i drugą instancję. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił:

1. naruszenie przepisów art. 28 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...)i (...) (Dz. U. z 2003, Nr 124, póź. 1152) poprzez jego pominięcie, pomimo, że w dacie 31 października 2011 r. (tj. data zawarcia umowy ubezpieczenia OC przez K. K.) przepis ten zgodnie z dyspozycją art. 31 ust. 1 ww. ustawy powinien być stosowany odpowiednio;
2. naruszenie przepisów art. 31 ww. ustawy, poprzez zastosowanie tego przepisu w brzmieniu obowiązującym w listopadzie 2012 r., podczas gdy Sąd winien zastosować przepis w brzmieniu na dzień 31 października 2011 r.
3. naruszenie przepisów art. 6 k.c. w zw. z art. 28 ww. ustawy poprzez uznanie, iż po stronie powoda ciąży obowiązek wykazania, że umowa ubezpieczeniowa była kontynuowana, podczas gdy to na pozwanym spoczywał ciężar udowodnienia faktu skutecznego rozwiązania tej umowy.
4. art. 232 k.p.c. poprzez przyjęcie, iż powód nie wywiązał się z obowiązku udowodnienia okoliczności, z której wywodzi skutki prawne, iż nastąpiło zawarcie kolejnej umowy ubezpieczenia OC pomiędzy stronami;
5. naruszenie przepisów art. 233 k.p.c. poprzez brak wszechstronnego rozpatrzenia materiału dowodowego polegającym na pominięciu okoliczności ważnego kontynuowania umowy ochrony ubezpieczeniowej na podstawie polisy nr (...) oraz braku skutecznego rozwiązania umowy przez pozwanego;
6. naruszenie przepisów art. 328 § 2 k.p.c. poprzez niewyjaśnienie przesłanek niezastosowania w okolicznościach niniejszej sprawy odpowiednich przepisów prawa materialnego tj. art. 28 i 31 ww. ustawy w brzmieniu obowiązującym w dacie 31 października 2011r.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja powoda okazała się niezasadna.

Wbrew odmiennemu stanowisku skarżącego, Sąd pierwszej instancji nie dopuścił się naruszenia wskazywanych w apelacji przepisów prawa procesowego (art. 233 § 1 k.p.c.), ani prawa materialnego, w tym w szczególności przepisów art. 28 i 31 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...)i (...). Zebrany materiał dowodowy, będący podstawą rozstrzygnięcia sporu w przedmiotowej sprawie, Sąd Rejonowy poddał wszechstronnej ocenie, zgodnej ze wskazaniami wynikającymi z art. 233 § 1 k.p.c., nie uchybiając przy tym innym przepisom prawa procesowego. Sąd z tego materiału dowodowego wyciągnął słuszne, zgodne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego wnioski, które doprowadziły do wydania prawidłowego rozstrzygnięcia końcowego.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu pierwszej instancji, że stan prawny sprawy kształtują przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...)i (...), w brzmieniu po nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...)i (...) oraz niektórych innych ustawy (Dz. U. 2011, nr 205, poz. 1210). Ustawa ta weszła w życie w dniu 11 lutego 2012 r., przy czym zgodnie z treścią art. 6 ustawy nowelizującej do umów ubezpieczenia zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zastosowanie znajdują przepisy dotychczasowe.

Należy zwrócić uwagę, że strona powodowa nie dochodzi należności z rekalkulacji umowy zawartej ze poprzednim posiadaczem pojazdu - K. K. za okres od dnia 4 listopada 2011 r. do dnia 3 listopada 2012 r., a tylko wówczas zastosowanie znalazłyby przepisy w brzmieniu sprzed omawianej nowelizacji. Żądaniem pozwu objęta została należność z nowej umowy ubezpieczenia, do której zawarcia miało dojść już po dniu wejścia w życie ustawy nowelizującej, to jest w dniu 20 listopada 2012 r. (polisa u nr (...) wystawiona na pozwanego J. A. k. 34).

Obecnie stosowanie automatycznego odnowienia się umowy ubezpieczenia na podstawie art. 28 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...)i (...) w sytuacjach określonych w art. 31 ust. 1 jest natomiast wyłączone. Zgodnie bowiem z art. 31 ust. 1 ustawy w razie przejścia lub przeniesienia prawa własności pojazdu mechanicznego, którego posiadacz zawarł umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, na posiadacza pojazdu, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, przechodzą prawa i obowiązki poprzedniego posiadacza wynikające z tej umowy. Umowa ubezpieczenia OC ulega rozwiązaniu z upływem okresu, na który została zawarta, chyba że posiadacz, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, wypowiedzi ją na piśmie. W przypadku wypowiedzenia umowy ubezpieczenia OC, ulega ona rozwiązaniu z dniem jej wypowiedzenia. Przepisów art. 28 nie stosuje się.

Z powyższego wynika, że w przypadku przejścia lub przeniesienia prawa własności pojazdu i niezłożenia przez aktualnego posiadacza oświadczenia o wypowiedzeniu umowy będzie ona wprawdzie obowiązywała, ale jedynie do upływu czasu, na jaki została zawarta, bez możliwości zastosowania klauzuli prolongacyjnej na kolejny okres 12 miesięcy. Tym samym wobec ustalenia, że pozwany nie wypowiedział umowy zawartej z poprzednim posiadaczem pojazdu, to umowa ta obowiązywała do czasu, na jaki została zawarta, a więc do dnia 3 listopada 2012 r. Nie doszło natomiast do przedłużenia umowy ubezpieczenia na podstawie art. 28 ust. 1 w/w ustawy, a co za tym idzie powodowi nie przysługuje uprawnienie do uzyskania składki ubezpieczeniowej i brak jest podstaw do uwzględnienia powództwa.

Dlatego też, uwzględniając powyższe okoliczności i nie podzielając zarzutów zawartych w apelacji, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w wyroku.